

Spørgsmål nr. 41:

»Kan medlemmer af Folketinget, ministre, danske tjenestemænd eller andre offentligt ansatte personligt blive draget til ansvar for deres medvirken til beslutninger, som medfører, at EF-Domstolen efter Unionstraktatens art. 171 pålægger Danmark at betale et beløb eller tvangsbøde?«

Svar:

Ikke efter EF-reglerne.

Spørgsmål nr. 42:

»I hvilket omfang vil danske virksomheder og lønmodtagere blive forpligtet af unionsoverenskomster, som aftales mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan efter art. 4, stk. 1, eller som Rådet efter fælles anmodning fra arbejdsmarkedets parter træffer afgørelse om efter art. 4, stk. 2?«

Svar:

Det afhænger dels af de regler af organisationsmæssig karakter, som arbejdsmarkedets parter måtte blive enige om, dels af de pågældende overenskomsters eget indhold.

Efter art. 4, stk. 1, i Aftalen om social- og arbejdsmarkedspolitikken kan dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på fællesskabsplan, hvis parterne finder det ønskeligt, føre til overenskomstmæssige forbindelser, herunder aftaler. Sådanne aftaler er umiddelbart bindende for de organisationer, der har indgået dem, og dermed for de nationale medlemsorganisationer, i det omfang de har givet kompetence til den europæiske organisation.

Iværksættelsen af aftalerne i det enkelte land finder efter stk. 2 sted efter de fremgangsmåder og den praksis, arbejdsmarkedets parter og medlemsstaterne normalt anvender.

Efter dansk arbejdsretlig tradition vil det sige, at der indgås overenskomst mellem de relevante arbejdsgiverforeninger og fagforeninger eller forbund, der berøres af aftalen efter dens indhold. Aftalen eller overenskomsten bliver derved gældende for de virksomheder og lønmodtagere, der er omfattet af overenskomsten, på samme måde som andre aftaler eller overenskomster. Der henvises herved til den erklæring, der er knyttet til dette punkt i Aftalen.

En anden mulighed, som anføres i art. 4, stk. 2, er, at de underskrivende parter retter en fæl-

les anmodning om iværksættelse ved en afgørelse, som Rådet træffer på forslag af Kommissionen. Denne fremgangsmåde kan kun anvendes i spørgsmål under art. 2.

Spørgsmål nr. 43:

»I hvilket omfang finder aftalerne om menneskerettigheder på arbejdsmarkedet, således som de er ratificeret af Danmark ved ILO-konventionerne nr. 87, 98 og 111, anvendelse inden for Unionen?«

Svar:

Der henvises til svaret på spørgsmål nr. 33.

Spørgsmål nr. 44:

»Hvordan kan man forvente, at det politimæssige samarbejde vil udvikle sig det kommende årti? I hvilket omfang vil udenlandske eller unionspolitistyrker få adgang til at efterforske i de enkelte medlemsstater, herunder Danmark?«

I hvilket omfang vil udenlandske eller unionspolitistyrker få adgang til at arrestere personer og foretage anden retshåndhævelse i de enkelte medlemsstater, herunder Danmark?«

Svar:

Ifølge art. K 1 betragter medlemsstaterne bl.a. følgende område som et spørgsmål »af fælles interesse«: »Politisamarbejde med henblik på forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme, ulovlig narkotikahandel og andre former for grov international kriminalitet, herunder om nødvendigt visse aspekter af toldsamarbejde, i forbindelse med tilrettelæggelse på unionsplan af et system for udveksling af oplysninger inden for en europæisk politienhed (Europol)«. Hertil er knyttet erklæring nr. 32 om politisamarbejdet. I denne erklæring opregnes en række nærmere samarbejdsområder, der alle drejer sig om udveksling af oplysninger og erfaringer. I erklæringen bekræfter medlemsstaterne endvidere, at de er enige om, at de i løbet af 1994 vil overveje, om der er grund til at udvide rækkevidden af dette samarbejde.

Om det eksisterende politimæssige arbejde kan der i øvrigt henvises til justitsministerens besvarelse af spørgsmål nr. 200 af 7. august 1991 fra Folketingets Retsudvalg, fremsendt til